

Publicerad 2016-08-20 02:01 av Loeitt

I det korta andetaget

Natten omsluter mig
och dess osynliga hinna ligger tät
och likt pålandande vatten
rinner även tiden
och stjärnorna börjar sin vals mot gryningen
och du
min själ
är här
i mig
och tillsammans skall vi bege oss ut på ytterligare ett äventyr
med glöden på andra sidan som mål
och näckrosbladen som en bädd att vila på
i vandringens långa ensamhet
och när vi blickar upp
ser vi kaskader på himlavalet
av allt det osynliga som lever
blott för studen
och gruset knastrar under våra bara fötter
vi ger oss av
den stilla brisen ber gräset gunga i takt med våra hjärtans slag
och månen lyser vår väg
för där skall vi vandra, där skall vi vara
och målet kanske vi även skall finna en dag
men vad vet jag?
det är inte vi som sätter gränsen
det är vi som utforskar
för att ständigt förundras
över allt nytt
och livet som det ger oss
är källan till allt
kanske är vi inte så ensamma ändå
du och jag min själ

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Loeitt med Poeter.se id #66710 innehar upphovsrätten